

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 7812
Δεκέμβριος 2016
11^ο Έτος
Φύλλο 129^ο
Τηλ.: 2107763638
Fax: 2107707211
E-mail: info@sylfilon.gr
Web Site: www.sylfilon.gr

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΑΘΗΝΑΣ 15
Αριθμός Άδειας
1

Έπι κοινωνία έν τύπω

Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Αγάπη άνευ όρων

Πέρασαν 2016 χρόνια από τότε που γεννήθηκε Εκείνος που έμπρακτα, με το παράδειγμά Του, τον τρόπο ζωής Του και της θυσίας Του, έδωσε στους κατοίκους του πλανήτη Γη, το εργαλείο με το οποίο θα μπορούσαν να τον μετατρέψουν σε παράδεισο. Έδωσε το "πασπαρτού" που ξεκλειδώνει όλες τις καρδιές και έτσι όλα τα μικρά "εγώ" θα μπορούσαν να γίνουν ένα μεγάλο και δυνατό "εμείς", που θα εξουδετερώσει τον δυνάστη αυτού του κόσμου.

Γιατί δεν το χρησιμοποιούμε; Γιατί τα λόγια Του δεν φτάνουν στα αφτιά μας; Γιατί δεν βλέπουμε λίγο μακρύτερα από τα στενά όρια του εγωισμού μας; Γιατί συνεχίζουμε να διαχωρίζουμε τον εαυτό μας από τους άλλους;

Είναι ένα πολύ δύσκολο ερώτημα όπου ο καθένας θα μπορούσε να δώσει τη δική του απάντηση.

Ίσως φοβόμαστε... Πράγματι ο φόβος είναι το πιο δυνατό όπλο του αντιπάλου που διαβάλλει την πραγματικότητα, που μας τρομάζει και μας καθηλώνει, προβάλλοντας σαν πραγματικότητα αυτό που αντιλαμβάνομαστε με τις πέντε μας αισθήσεις.

Έχουμε ξεχάσει ότι είμαστε πνοή Θεού. Αυτοπεριορισμένοι μέσα στην υλική μας υπόσταση, βιώνουμε τον πόνο και τον θάνατο. Μόνο όσοι ξεπέρασαν τον φόβο με την δύναμη της Αγάπης Του άγιασαν. Μόνο όσοι πίστεψαν στην πραγματική μας ύπαρξη μπόρεσαν να ενωθούν με την εσωτερική δύναμη της Αγάπης και να γίνουν αθάνατοι. "Θλίψιν έξετε, αλλά θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμο."

Αγάπη άνευ όρων, δηλαδή πώς;

Μα το είπατε πολύ απλά: "Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν", ούτε περισσότερο, ούτε λιγότερο. Μην παραμελείς τον εαυτό σου, μην τον κατηγορείς, μην τον ταλαιπωρείς, μην είσαι σκληρός μαζί του, μην τον αφήνεις ανεξέλεγκτο. Φρόντισέ τον, προστάτεψέ τον, ανάδειξέ τον και κάνε τα ίδια και για τους άλλους.

Μια πολύ λεπτή ισορροπία, περπατώντας πάνω σε τεντωμένο σχοινί, μπορούμε να περάσουμε από τη μια πλευρά στην άλλη. Και όταν πέφτουμε από τη μια ή την άλλη μεριά, όταν αστοχούμε (αμαρτάνουμε), να σηκωνόμαστε αμέσως και να ξαναπροσπαθούμε, μετανιώντας να ξαναβρίσκουμε την ισορροπία μας και μαθαίνοντας από το πάθημά μας να συνεχίζουμε την πορεία μας. "Ουκ ανδρός σοφού το δις εξαμαρτείν."

Πολύ δύσκολος ο δρόμος και απαιτεί συνειδητή προσπάθεια. Ας μην απογοητευόμαστε, Εκείνος τα κατάφερε. Μας χάρισε την ελπίδα.

Καλά Χριστούγεννα!

Πέτρος Γαρζώνης
Σχέδιο: Ρένα Καραλέκα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΒΑΖΑΡ 2016

ΤΡΙΤΗ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016
ΚΑΙ ΩΡΕΣ 8.30 - 17.00

ΣΤΟ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΘΩΡΑΚΟΣ «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»

Η εκδήλωση οργανώνεται από τον
Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων
του Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Τα έσοδα θα καλύψουν ανάγκες ασθενών
του Νοσοκομείου μας

Οι πάγκοι μας διαθέτουν εποχιακά
(στολίδια - γλυκά), κρασιά, βιβλία, φυτά, κλπ

Email: sylfilon@yahoo.gr
Τηλ. επικοινωνίας: 2107763638

Έκθεση Ζωγραφικής

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Την Τρίτη 20 Δεκεμβρίου 2016, κατά τη διάρκεια του Χριστουγεννιάτικου Bazaar, θα λάβει παράλληλα μέρος στο φουαγιέ του αμφιθέατρου η 2η Έκθεση Ζωγραφικής των μαθητών του Εργαστηρίου Ζωγραφικής.

Το Εργαστήριο Ζωγραφικής λειτουργεί περισσότερα από δύο χρόνια στο Νοσοκομείο μας υπό τη διδασκαλία του ζωγράφου Alessandro De Martino και είναι ευπρόσδεκτοι εργαζόμενοι του Νοσοκομείου και μέλη του Συλλόγου Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου "Η Σωτηρία".

Οδοιπορικό στην Πολωνία

Πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία από τον Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων Νοσοκομείου «Η Σωτηρία» πενταήμερο ταξίδι στην Πολωνία.

Μόλις φθάσαμε στη Βαρσοβία με τις Αεροπορικές Γραμμές LOT, μπήκαμε αμέσως στο πουλιανάκι που μας περίμενε εκεί με προορισμό την παλαιά Πρωτεύουσα της Πολωνίας, την Κρακοβία, μία από τις μεγαλύτερες πόλεις αυτής της χώρας.

Οι δρόμοι ήταν υπέροχοι με υπέρβριες γέφυρες κι επίπεδες εύφορες εκτάσεις όπου καλλιεργούν τα ξυνολάχανα και τα καλαμπόκια. Βουνά δεν έχει παρά μόνο λόφους. Εκτρέφει αγελάδες και χοίρους. Εδώ τα τυριά, τα ξυνολάχανα και οι σολομοί διατηρούνται καπνιστά.

Η Πολωνία συνορεύει με τη Γερμανία, Ρωσία, Σλοβακία, Τσεχία, Λιθουανία, Λευκορωσία, Ουκρανία και βόρεια περιβρέχεται από τη Βαλτική θάλασσα.

Φθάνοντας στην Κρακοβία και αφού τακτοποιηθήκαμε ο ξεναγός μας έκανε μία γρήγορη ξενάγηση στην Παλαιά Πόλη. Η Κρακοβία ήταν η δεύτερη Πρωτεύουσα της Πολωνίας και υπήρξε σημαντικό Κέντρο του Εμπορίου το 1241, το οποίο καταστράφηκε από την επιδρομή των Μογγόλων. Στη μέση της Πλατείας υπάρχει το κτίριο Σουκιέντσε αναγεννησιακού ρυθμού ανακαινισμένο τώρα, το οποίο χρησιμοποιείται για εκθέσεις Πολωνών Ζωγράφων. Εδώ παλαιότερα διακινούνταν

το εμπόριο των υφασμάτων γι' αυτό και η Πλατεία αυτή με το άγαλμα της γοργόνας και το λιθόστρωτο λεγόταν Πλατεία των Υφασμάτων. Στο Ισόγειο υπάρχουν τώρα Καταστήματα Σουβενίρ και στην Πλατεία υπάρχουν πολλά κιάσκια που προσφέρουν παραδοσιακά φαγητά κυρίως καπνιστά.

Η Παλαιά Πόλη της Κρακοβίας έχει έναν Καθεδρικό Ναό στη μέση της Πλατείας με δύο Πύργους αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Σήμερα η Πλατεία έχει μετονομαστεί από Πλατεία των Υφασμάτων σε Πλατεία της Παναγίας. Ο ένας Πύργος του Καθεδρικού Ναού, ο ψηλότερος, έχει ρολόι και κάθε μία ώρα ανεβαίνει σ' αυτόν τον Πύργο ένας Τρομπετίστας για να ενημερώσει την αλλαγή ώρας αφενός, κυρίως όμως για να υπενθυμίσει με τον Πένθιμο Τόνο του ότι ο Τρομπετίστας του 13ου αιώνα σκοτώθηκε σ' αυτό το σημείο του πιο ψηλού Πύργου (έχει 80 μέτρα ύψος) την ώρα που προειδοποιούσε την Πόλη για την επίθεση των Μογγόλων και δέχτηκε στο λαιμό βέλος. Ο Πύργος παίζει και έπαιζε τον ρόλο του Παρατηρητηρίου. Το σήμα αντηχεί σε όλη την Πολωνία και από τον ραδιοφωνικό σταθμό της χώρας.

Τα Τείχη της παλαιάς πόλης κατεστράφησαν αλλά πάνω στα κατεστραμμένα τείχη ένας αρχιτέκτονας είχε την ιδέα να κτισθούν σπίτια όπως ήταν τα τείχη της παλαιάς Πόλης.

Περάσαμε από τη φημισμένη καφετέρια όπου γινόταν πολιτική σάτιρα. Είδαμε πολλά σπίτια με το οικόσημό τους πάνω από το ανώφλι της πόρτας.

Οι Πολωνοί πάνω από 98% ανήκουν στην καθολική εκκλησία. Από την Πολωνία κατάγεται και ο μοναδικός Πάπας Ιωάννης Παύλος ο Β΄.

Επισκεφθήκαμε το 1ο Πανεπιστήμιο στην Κρακοβία που είναι και το πρώτο 1ο Πανεπιστήμιο όλης της χώρας διατηρημένο. Τώρα λειτουργεί ως χώρος εκδηλώσεων και απονομής πτυχίων.

Η Πολωνία έχει 150 δημόσια & 250 Ιδιωτικά Πανεπιστήμια. Στο Πανεπιστήμιο Γιαγκελονιάν σπούδασε ο Νικολά Κοπέρνικος και άλλοι σπουδαίοι επιστήμονες της Πολωνίας. Σ' αυτό

το Πανεπιστήμιο στη αυλή βρέθηκε και ο χρυσός των Εβραίων και πολύτιμοι λίθοι.

Μετά ανεβήκαμε στον Λόφο Βαβέλ με τις αιωνόβιες αγριοκαστανιές από την μία πλευρά και από την άλλη πλευρά του λόφου είδαμε πλήθος αναρτημένες πινακίδες αφιερωμένες στα ονόματα ευεργετών που πλήρωσαν και ανακαινίσθηκε ο λόφος όπως ήταν πριν την καταστροφή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Στην κορυφή του λόφου Βαβέλ δεσπόζει το βασιλικό κάστρο (παλάτι) και με τον καθεδρικό ναό του μέσα στον οποίο υπάρχουν οι μαρμάρινοι βασιλικοί τάφοι καθώς και τον πανύψηλο πύργο με τα 300 σκαλοπάτια που ανεβαίνο-

ντας προς την κορυφή είδαμε πολλές καμπάνες αλλά μικρές. Στην κορυφή υπάρχει μία καμπάνα η μεγαλύτερη που ζυγίζει 11 τόνους.

Από εκεί βλέπει κανείς ολόκληρη την πόλη της Κρακοβίας (από καλά φυλασσόμενο τεράστιο παράθυρο) νέα και παλαιά χωρισμένες από το Βιστούλα ποταμό.

Στην είσοδο του κάστρου είδαμε ένα τεράστιο οσότο πλευροφάλαινα, μαμούθ και ρινόκερο.

Ο Καθεδρικός Ναός του βασιλικού κάστρου έχει αντίγραφο της Μαύρης Παναγίας. Έχει χρυσό τρούλο με πολλά παρεκκλήσια & σαρκοφάγους. Το Ιερό του Ναού είναι μοναδικό και έχει μέσα τεράστιους υφαντούς πίνακες με παραστάσεις. Ο ναός έχει ένα τρίπτυχο σπάνιο έργο τέχνης άξιο θαυμασμού από φλαμουριά και χρειάστηκε 11 χρόνια ο καλλιτέχνης από τη Νυρεμβέργη με το συνεργείο του μέχρι να το αποπερατώσει και καταλαμβάνει όλο το τμήμα του ιερού. Το τρίπτυχο ανοίγει σε ορισμένες περιπτώσεις και έχει πάνω από 2.000 λεπτομέρειες. Στον 2ο Παγκόσμιο πόλεμο έκλεμαν το τρίπτυχο οι Γερμανοί εκτός από τις θηριωδίες που έκαναν και χρειάστηκαν 3 χρόνια διαπραγματεύσεων για να γυρίσουν πίσω στην Πολωνία.

Μετά από την εκκλησία του κάστρου πήγαμε στην αυλή των ανακτόρων εκεί όπου τώρα γίνονται εκθέσεις. Έξω από τον περίβολο του Βασιλικού Κάστρου είδαμε τον Βιστούλα ποταμό να κυλάει ήρεμος και τον δράκο που βγάζει φωτιές από το στόμα του στη ρίζα του λόφου Βαβέλ όπου η θέα ήταν καταπιηκτική.

Λέγεται κάποτε πως η Πολωνία ήταν θάλασσα γι' αυτό και έχει βρεθεί τόσο πολύ αλάτι στη περιοχή αυτή και γι' αυτό έχει 10.000 λίμνες εκ των οποίων οι 100 λίμνες είναι μαζί σ' ένα τόπο.

Την 1η Οκτωβρίου 2016 επισκεφθήκαμε ένα χωριό, το οποίο εδώ και αιώνες έρχονται απ' όλο τον κόσμο να θαυμάσουν λόγω του ότι αυτό το χωριό ονόματι «WIELICZKA» Βελίνσκα είναι πασίγνωστο για τα αλατωρυχεία του και μοναδικό στην ιστορία των ορυχείων. Κατεβήκαμε στα έγκατα της γης με 800 σκαλοπάτια μέχρι τις επόμε-

μες στοές και ανεβήκαμε στην επιφάνεια της γης με το ασανσέρ. Κατεβήκαμε στο πρώτο επίπεδο 374 σκαλοπάτια. Οι στοές κατά την πορεία τους δεξιά και αριστερά είναι κατασκευασμένες με αριστοτεχνικό τρόπο από κορμούς δέντρων τοποθετημένοι ο ένας δίπλα στον άλλον ώστε να είναι ένας πέτρινος τοίχος πολύ στέρεος, διότι όπως μας είπαν οι κορμοί εμποτισμένοι από την υγρασία και το αλάτι σκληραίνουν και γίνονται σαν πέτρα. Τέλεια υποστυλώματα των στοών άξια θαυμασμού! Τώρα λειτουργεί το ορυχείο κάποια εταιρεία αλλά οι στοές εκεί δεν είναι επισκέψιμες.

Κατά τη διαδρομή είδαμε την τροχαλία που αρχικά γυρίζαν γαϊδουράκια ή άλογα τον τροχό, αλλά όταν κατάλαβαν ότι το αλάτι τους δημιουργούσε πρόβλημα τα απέσυραν και τον τροχό γύριζαν 4 άντρες τα μετέπειτα χρόνια για να ανεβάσουν το αλάτι στην επιφάνεια.

Είδαμε σε πιο φαρδιά διαμερίσματα των στοών πολλές εκκλησίες και αγάλματα από αλάτι σκαλισμένα και αφιερωμένα σε σπουδαίους άντρες επιστήμονες και στρατιωτικούς της Πολωνίας.

Είδαμε εκμαγεία αλατιού σαν κουνουπίδι όταν έπλεγε νερό πάνω του. Οι στοές έχουν μήκος 300 χλμ. με πλήθος αιθουσών που είναι σκαλισμένες σε συμπαγείς αλατόπετρες όπως και όλα τα αγάλματα. Στην πορεία της διαδρομής μας μέσα στις στοές είδαμε

πολλές εκκλησίες λαξευμένες πάνω σε αλατόπετρες και πολυελαίους επίσης. Κατεβαίνοντας μέσα από τις στοές με σκαλοπάτια σε διάφορα επίπεδα φθάσαμε σε μία εκκλησία αφιερωμένη στην Αγία Κίγκα (ήταν Βασιλισσα) η μεγαλύτερη ξεχωριστή ωραιότερη από όλες τις εκκλησίες κατασκευασμένη από ογκόλιθους αλατόπετρες καθώς και οι πολυελαίοι της και ο κεντρικός μεγάλος πολυελαίος. Η εκκλησία έχει τρεις παραστάσεις με απεικονίσεις από τη ζωή του Χριστού σκαλισμένες και αυτές στους ογκόλιθους από αλατόπετρες. Σ' αυτά τα βάζη βγαίνει ο λευκός χρυσός, όπως μας είπε ο ξεναγός μας, που σαν το Ιράν βγάζει αλάτι αλλά είναι μαύρο.

Την εκκλησία επισκέφτηκε ο Πάπας Ιωάννης ο Παύλος ο Β΄, ο οποίος ήταν Πολωνικής καταγωγής. Η εκκλησία λειτουργεί και συνεχώς γίνονται γάμοι με δεξιότητες σε μια αίθουσα με το όνομα Βαρσοβία και χρειάζεται 4 χρόνια για να περιμένεις να κλείσεις σειρά γάμου.

Την εκκλησία αυτή σκάλιζαν επί 70 χρόνια 4 άτομα, ο ένας συνέχιζε το έργο του αποθανόντος και τα ονόματά τους είναι αναρτημένα σε πλάκα μεγάλη στην εκκλησία. Οι τρεις έχουν φύγει από τη ζωή και ο τέταρτος νοσηλεύεται σε ένα νοσοκομείο σε κωματώδη κατάσταση.

Μέσα στα ορυχεία υπάρχουν φωσφορίζουσες λίμνες και 2 μεγάλες ενώνονται με το ουνελ. Πήγαμε επίσης σε μια αίθουσα αφιερωμένη στον μουσικοσυνθέτη Φρεντερίκ Σοπέν και ακούσαμε τη μουσική του.

Τα αλάτι που εξήχθη από το αλατωρυχείο είναι τόσο πολύ σαν να έφτασαν 3 πυραμίδες του Χέοπα. Επισκεφθήκαμε και πλήθος άλλων στοών και μετά ανεβήκαμε στην επιφάνεια με το ασανσέρ.

Στις 2/10/16 φύγαμε από την Κρακοβία διασχίζοντας τη Νέα Κρακοβία εκεί όπου εδρεύουν οι εταιρείες με προορισμό το πιο φρικιαστικό μέρος του κόσμου, το Άουσβιτς. Η επίσκεψή μας έγινε στο στρατόπεδο των Ναζι εκεί όπου διαδραματίστηκαν οι φρικαλέες θηριωδίες των Γερμανών και βρήκαν τραγικό θάνατο χιλιάδες άνθρωποι απ' όλη την Ευρώπη.

με τον Σύλλογο Φίλων Περιθαλπομένων του Νοσοκομείου “Η Σωτηρία”

Σ’ αυτό το μέρος δεν έτρεξαν δάκρυα από τα μάτια μας μόνο αλλά κυρίως τα δάκρυα της ψυχής που ποτέ στη ζωή μας δεν θα φύγει αυτός ο πόνος και η τραγωδία αυτών των ανθρώπων από τη σκέψη μας. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης ήταν τρία Άουσβιτς. Εμείς επισκεφτήκαμε το πρώτο Πολωνικό στρατόπεδο, το οποίο ήταν έτοιμο και δεν χρειάστηκε ο Χίτλερ για να το χτίσει, αλλά για τα άλλα δύο χρειάστηκε να δολοφονήσει τους Γερμανούς και τους έταξε ελάφρυνση της φορολογίας.

Έτσι λοιπόν οι Γερμανοί πολίτες με τις οικογένειες τους μετοίκησαν σε παραπήγματα και σπίτια γύρω-γύρω από το Άουσβιτς και βοηθούσαν στο χτίσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Λέγεται ότι ο αριθμός τους ήταν άνω από 6.000 αυτών που βοηθούσαν στο χτίσιμο των στρατοπέδων. Έκανε και δωροδοκίες ο Χίτλερ εκτός από τις θηριωδίες σε πολλά επίπεδα για να επιτύχει τους άνομοις σκοπούς του.

Το πρώτο Άουσβιτς που επισκεφτήκαμε εμείς είχε 28 τεράστια κτίρια. Τοποθέτησε 7.000 Γερμανούς στρατιώτες για την επάνδρωση του Άουσβιτς. Για τους Γερμανούς και τον Χίτλερ και τους όμοιούς του που βοήθησαν ώστε να δολοφονήσουν την ανθρωπότητα λέγεται πως ο άνθρωπος ήταν μόνο ένα προίον. Οι δολοφονίες των Γερμανών και των συμμάχων τους και των συνεργατών τους δεν είχαν τελειωμό. Λέγεται πως βρήκαν οι Ρώσοι απελευθερωτές 7.500 τόνους μαλλιά τα οποία και είδαμε σ’ ένα γυάλινο δωμάτιο.

Για να μη μπορεί κανείς να δραπέτευσει από τα βασανιστήρια τους τοποθέτησαν ηλεκτροφόρα καλώδια γύρω-γύρω από το στρατόπεδο. Με ακτίνες Χ με τη βοήθεια ιατρού ερευνητή προκαλούσαν στείριση στους κρατούμενους. Έκαναν επίσης πειράματα στους διδύμους και σε άλλους ανθρώπους ώστε να δού πως θα αντιδράσουν. Επίσης σκότωναν τους νάνους, Εβραίους, τσιγγάνους, Ιεχωβάδες, Ρώσους, ομοφυλόφιλους και άλλους.

Οι άνθρωποι που έφθαναν στα στρατόπεδα και δεν μπορούσαν να δουλέψουν την πρώτη εβδομάδα τους σκότωναν, τους δε άλλους τους οδηγούσαν στα καταναστασιακά έργα με τον βούρδουλα και σε τρεις μήνες είχαν την ίδια τύχη. Αξίζει να σημειωθεί πως μ’ έναν πονηρό τρόπο τους έφερε ο Χίτλερ στο στρατόπεδο του Άουσβιτς, τους έλεγαν πως όποιος θέλει μία καλύτερη ζωή, μπορεί να βγάλει εισιτήριο για τη Γερμανία παίρνοντας μαζί του μόνο τα πλέον απαραίτητα πράγματα. Γ’ αυτό είδαμε δωμάτιο εμαγιέ με μόνο 25 κιλά βάρος. Ετοιμάστηκαν λοιπόν και τα αφού έβαλαν στις βαλίτσες τους τα τιμαλφή και τα απαραίτητα οικιακά σκεύη και χρήματα για το εισιτήριο και επιβιβάζονταν στα τρένα, οπότε ήταν πλέον το προίον των Γερμανών. Τα βαγόνια χωρούσαν 100 άτομα το καθένα. Όταν έμπαιναν μέσα οι άνθρωποι έκλεισαν τα βαγόνια απ’ έξω και δε μπορούσαν να ξεφύγουν. Είχε ήδη ξεκινήσει η διαδρομή του θανάτου τους και το σατανικό σχέδιο του Χίτλερ είχε επιτευχθεί. Όταν έφθαναν στο Άουσβιτς, τους ξεχώριζαν όπως είπαμε και παραπάνω και τους οδηγούσαν στους θαλάμους αερίων για σαπουνία και αφού τους έκαιγαν στην πυρά των φούρνων πετούσαν τη στάχτη τους στις λίμνες ή τη σκόρπιζαν στα χωράφια.

Δυσκολεύομαι που γράφω όλα αυτά, γιατί είχα ένα ζευγάρι αγαπημένων φίλους Εβραίους οι οποίοι πήγαν ως το Άουσβιτς, τον Βαρούχ και τη γυναίκα του, που όμως κατάφεραν και γλύτωσαν και γύρισαν πίσω στη Ελλάδα. Ο Βαρούχ ήταν δάσκαλος των Εβραίων στην Άρτα και διάβαζε εκτός από τα ιερά τους βιβλία και τα της Ορθοδοξίας. Εκεί στο Άουσβιτς, όπως μου είχε πει, στον θάλαμο που έμεινε είχε δει τον Χριστό και του είπε πως θα ξεφύγει τον κίνδυνο και πως στο εξής το όνομα του θα είναι Παύλος. Πράγματι μου είχε πει πως τον πήγαιναν ως το φούρνο και κάτι γινόταν και τον γύριζαν πίσω. Τέλος γυρνώντας στην Ελλάδα πήγε στον μακαριστό

Αρχιεπίσκοπο κ. Σεραφείμ και τον βάπτισε Παύλο. Γ’ αυτό πήγα και εγώ σ’ αυτή την εκδρομή σαν προσκύνημα για τη μνήμη αυτού του ανθρώπου και της οικογένειάς του.

Είναι ανατριχιαστικά τα εγκλήματα που διέπραξαν, αυτά τα άτομα δεν μπορεί να λέγονται άνθρωποι! Σκότωσαν 1.200.000 Εβραίους και 1.000.000 άλλων εθνότητων ανθρώπων εκ των οποίων 55.000 ήταν Έλληνες.

Το Άουσβιτς μάθαμε εκεί ότι είναι το κέντρο της Ευρώπης και αυτό βόλευε τους Γερμανούς για την οικονομία της μεταφοράς των ανθρώπων γιατί τελικά με το σατανικό μυαλό τους είχαν υπολογίσει οικονομικά όλο το ζήτημα.

Πρέπει να σημειωθεί εδώ κάτι που ράγισε την καρδιά μας και αξίζει και πρέπει να το γνωρίζει όλος ο κόσμος. Οι Γερμανίδες γνώριζαν από πού προέρχονταν τα σαπουνία που έκαναν πολύ αφρό και με τα οποία έπλεναν τα ρούχα τους.

Εννέα μέρες πριν μπουν οι Ρώσοι απελευθερωτές στο Άουσβιτς έβαλαν βόμβες για να καταστρέψουν τα ίχνη τους όπως είπαμε αλλά πάνω στον πανικό τους δεν κατάφεραν να τα αφανίσουν όλα. Είδαμε και εισιτήρια εκείνης της εποχής στις αποθήκες και επίσης 7 μικρά κουτιά σκόνης που χρησιμοποιούσαν στους θαλάμους των αερίων και είναι τώρα στο στρατόπεδο εκτεθειμένα για να τα βλέπει ο επισκέπτης.

Ένα μικρό κουτί σκόνης Τσικάνων σκότωνε 2.000 άτομα. Η σκόνη αρχικά ήταν φτιαγμένη αρχικά για να σκοτώνει τις κατσαρίδες, αλλά όταν ενωθει με το αέριο του γκαζιού σκοτώνει εκατομμύρια ανθρώπους.

Με την αποχώρησή τους από την Πολωνία, 9 μέρες πριν φθάσουν οι Ρώσοι, πήραν 65.000 άτομα εκ των οποίων 7.500 άτομα πέθαναν από τις κακοτυχίες στον δρόμο.

Μετά από αυτή τη φρίκη που είδαμε και από όσα ακούσαμε, κατευθυνθήκαμε σ’ ένα πολύ σπουδαίο μοναστήρι με 100 μοναχούς ονόματι «Τσεστοχόβα». Μας είπαν πως το μοναστήρι αυτό έχει μία εικόνα θαυματουργή που λέγεται «Μαύρη Παναγιά» και πως είναι ζωγραφισμένη από τον Ευαγγελιστή Λουκά.

Ο ναός είναι τεράστιος και όλοι οι τοίχοι της εκκλησίας είναι γεμάτοι τάματα και όπως μας είπαν είναι το μεγαλύτερο μοναστήρι της Πολωνίας. Η τοποθεσία του είναι σ’ ένα υψηλό τοπίο και από την ταράτσα του αγναντεύει κανείς την πεδιάδα με τα πανύψηλα δέντρα. Σ’ αυτή την ταράτσα στήθηκε εξέδρα όταν επισκεφτηκε το μοναστήρι ο Πάπας Ιωάννης ο Β’ και ο λαός ήταν στην τεράστια αυλή όταν από ψηλά ευλόγησε το πλήθος της πατρίδας του. Κάθε χρόνο το επισκέπτονται 4 εκατομμύρια άνθρωποι. Το Μοναστήρι έχει μουσείο με εκθέματα μεγάλης αξίας, άμφια, ιερά σκεύη, τιμαλφή, κεχριμπάρια ανεκτίμητης αξίας, κοσμήματα και ένα μαύρο κομπόσκοινο ανυπολόγιστης αξίας και άλλα.

Την επομένη ημέρα επισκεφτήκαμε το μουσείο των Πολωνών Εβραίων στη Βαρσοβία, το λεγόμενο Γκέτο, όπου έγινε η εξέγερση των Εβραίων εμπόρων, η οποία τελικά καταπνίγηκε από τους Γερμανούς στρατηγούς.

Μετά πήγαμε στον Βασιλικό κήπο της Βαρσοβίας με τα πυκνά και πανύψηλα δέντρα και με τα πολλά μικρά σκιουράκια που πηλίσιαζαν

τους ανθρώπους γιατί είναι εξοικειωμένα και περιμένουν να τα ταιύσουν σποράκια και ξηρούς καρπούς. Σ’ αυτό το πάρκο, που ανήκει στον Δήμο, είδαμε σε μία πανέμορφη ειδικά διαμορφωμένη πλατεία το άγαλμα του μουσικοσυνθέτη Φρεντερίκ Σοπέν και καθώς καθίσαμε στο παγκάκι του άρχισε και έπαιξε τη μουσική του.

Αυτό το άγαλμα που είδαμε είναι το δεύτερο άγαλμα γιατί το πρώτο μπρούτζινο το έκοψαν οι Ναζί κομματάκια για τη χρήση του πολέμου. Σε άλλο σημείο του πάρκου είδαμε τη θερινή κατοικία του τελευταίου βασιλιά της Πολωνίας.

Κατά τη διαδρομή μας στην πόλη της Βαρσοβίας περάσαμε από διάφορα κτίρια όπως το Πανεπιστήμιο της Πολωνίας, το Προεδρικό μέγαρο, το κτίριο του Κομμουνισμού το μεγάλο Βιέλικι που στεγάζει την όπερα και το μπαλέτο, το κτίριο της Αρχιεπισκοπής, το σπίτι της Μαρίας Κορλόφκα – Κιουρί που τιμήθηκε με Νόμπελ, το ξενοδοχείο BRISTOL. Το μνημειώδες παλάτι του πολιτισμού και της επιστήμης δώρο του Στάλιν στη Βαρσοβία, την εκκλησία του Τιμιου Σταυρού μέσα στην οποία μας έδειξαν πού έχει τοποθετηθεί η καρδιά του Φρεντερίκ Σοπέν.

Η παλαιά ιστορική πόλη της Βαρσοβίας με τα βασιλικά τείχη έχει ανακηρυχθεί από την UNESCO διατηρητέα και βρίσκεται στον κατάλογο της πανανθρώπινης πολιτιστικής κληρονομιάς.

Επίσης περάσαμε από τα βασιλικά τείχη με τις παλιές οχυρώσεις και με τις πολεμίστρες και την τάφο γύρω - γύρω για προφύλαξη από τους εχθρούς της εποχής. Αυτά τα βασιλικά τείχη προφύλαξαν την παλαιά πόλη με τους λιθόστρωτους δρόμους.

Την επομένη επισκεφτήκαμε το πεντάγωνο βασιλικό κάστρο της Βαρσοβίας που στην πλατεία του μόλις πάτησαν οι Γερμανοί Ναζί κατέδωσαν το σύμβολο της Πολωνίας. Σ’ αυτό το σημείο της πόλης στα όρια της παλαιάς πόλης της Βαρσοβίας έγιναν ανηλεείς και σφοδρότατοι βομβαρδισμοί από τους Γερμανούς. Η ώρα ήταν 11:15 όταν άρχισαν την επίθεσή τους.

Στο βασιλικό παλάτι όταν μπήκαμε είδαμε τις τεράστιες αεροφωτογραφίες πριν την καταστροφή του και την ισοπέδωσή του μετά την επίθεση του βομβαρδισμού από τους Ναζί.

Είδαμε και εδώ όπως και στην Κρακοβία και στο μοναστήρι της Μαύρης Παναγίας τα πέλωρια κεντήματα του τοίχου των οποίων ο διάκοσμος ήταν άξιος θαυμασμού και όπως μας είπαν ήταν κεντημένα σε τεράστιες αργαλειούς.

Είδαμε επίσης διάφορα διαμερίσματα του παλατιού, όπως την αίθουσα του συμβουλίου, την αίθουσα των τελετών, τις τραπεζαρίες, το αυθεντικό γραφείο του βασιλιά, την εθνική αίθουσα, την αίθουσα του θρόνου με τους 86 αητούς πίσω από τον θρόνο στον τοίχο μέχρι το ταβάνι, τους οποίους άρπαξαν οι Γερμανοί και τον ένα μόνο βρήκαν αργότερα οι Πολωνοί στην Αμερική, και βάσει αυτού έφτιαξαν κατόπιν στην ανακαίνιση του παλατιού και τους υπολοίπους όπως τους είδαμε και εμείς.

Είδαμε και ένα άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου καθώς και πολλά άλλα μικροαγαλματίδια, αμφορείς και ρολόγια. Όπως μας είπαν ο βασιλιάς ήταν πολύ μορφωμένος, γι’ αυτό στις συλλογές του είχε έργα τέχνης, όπως και η κατασκευή των δαπέδων των ορόφων των τοίχων με τα χρυσά ανάγλυφα. Είδαμε πολλούς πινάκες ζωγραφικής επίσης, το πορτρέτο του ίδιου και μελών της βασιλικής οικογένειάς του, πράγμα που μου θύμισε τα παλάτια της Αγίας Πετρούπολης.

Στη συνέχεια πήραμε τον δρόμο της επιστροφής μας για την Αθήνα πλημμυρισμένοι από ποικίλα συναισθήματα και νέες γνώσεις.

Σ’ αυτή τη μακρινή χώρα όμως συναντήσαμε στη μεν Κρακοβία ένα ελληνικό εστιατόριο με το όνομα «Ακρόπολις» στη δε Βαρσοβία επίσης άλλο ένα ελληνικό εστιατόριο με το όνομα «EL GRECO».

Βασιλεία Ξυνομηλάκη
Φυσιοθεραπεύτρια

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Δημοσιεύεται σε συνέχειες το βιβλίο του
Ιωάννου Θ. Νάκου

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥ

Το βιβλίο

του Πόνου και του Έρωτα

ΙΩΑΝΝΟΥ Θ. ΝΑΚΟΥ

XX. ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΟΝ ΙΑΤΡΟΝ

Η ομολογία, μιας οιασδήποτε πράξεως πρέπει να διακρίνεται δια την σαφήνειάν της.

Η κακή πράξις, την οποίαν εξετελέσαμεν, πιθανόν να είναι τοιαύτης φύσεως, ώστε να είναι αρκετών να την όμολογήση κανείς ενώπιον του Θεού.

Εάν όμως δια της κακής αυτής πράξεως εγένεσο αφορμή δυστυχίας ενός συνανθρώπου σου, σύ μεν έχεις καθήκον να αναγνώρισης το σφάλμα σου, αυτός δε έχει υποχρέωσιν να σε συγχώρηση. Πάντοτε όμως έχεις υποχρέωσιν, σύ ο ππαιστής, να ζήτησης και την συγχώρησιν του Θεού, διότι ο πλησίον σου, τον οποίον οπωσδήποτε ηδίκησες ή έθιξες, είναι πλάσμα της δημιουργίας του λέγει, ο Απόστολος.

Θεέ μου, τί ορμητικός αέρας! Το σανατόριον σείεται από τα θεμέλια... Τέτοια βαρυχειμωνιά και εις την εποχήν της ανοίξεως, ουδέποτε ίσως, θα είδε η ανθρωπότης.

Γύρω στα βουνά, στο χωριό, είναι απλωμένη μια σκοτεινιά, που δεν διακρίνει κανείς εις απόστασιν ολίγων μέτρων.

Η πρώτες ψιχάλες της βροχής ήρχισαν. Είναι προμήνυμα θεύλλης, η οποία ασφαλώς θα ξεσπάση σέ λίγο.

Αστραπές εκτυφλωτικές, φωτίζουν συχνά, την σκοτεινιασμένη ήμερα. Βροντές δονούν ακατάπαυστα τα τριγύρω μας βουνά, και τα σύννεφα καλύπτουν γοργά, γοργά της κορυφές των.

Κεραυνοί σκοτώνουν, άνευ λύπης, κάθε τί, που είναι γραμμένο να εκλείψη από το πρόσωπον της γης.

Οι άνεμοι δημιουργούν μία κατάστασι, που είναι αδύνατο να όρθοποδήση ψυχή ζώσα.

Σήμερον η φύσις έχει μία εξωφρενική μανία να καταστρέψη...

Η βροχή τώρα ξεσπάει ραγδαία, σαν να ήνοιξαν οι κρουνοί του ουρανού, δια να κατακλύσουν τον κόσμο.

Από τις πλαγιές της Πεντέλης και τα υψώματα των Μελισσιών, της Κηφισσίας κατέρχονται ποτάμια, τα όποια σαν αγριεμένα φείδια θα περιζώσουν εντός ολίγου, τα πάντα.

Οι ασθενείς, παρακολουθούμε από τα δωμάτια μας την θύελλα και μένομεν κατάπληκτοι δ' ό,τι βλέπομεν, δοξάζοντες Εκείνον, που ρυθμίζει τα πάντα με την άφθαστον σοφίαν του.

Υπ' αυτές τας συνθήκας και με τον καιρόν αυτόν, σήμερα Κυριακή *** Μαρτίου του 192... αδιαφορών δια τον κίνδυνον, αφηφών τα πάντα, ηγέρθην της κλίνης μου, με την απόφασιν να μεταβώ στην εκκλησία και να κοινωνήσω των αγράντων μυστηρίων. Ήτο υπόσχεσις την οποίαν είχα δώσει στο Θεόν μας και μου ήτο αδύνατον να μη την εκτελέσω.

«... Δέξε με φιλόφρονε Χριστέ, δέξε με ως την πόρνην και ελάφρωσέ με, από το βαρύ φορτίον των αμαρτιών μου...

«...ο θεραπεύων τας ασθενείας τού κόσμου συγχώρησον με ελεήσόν με.

Τα εμπόδια του καιρού, αι παρακλήσεις των ασθενών, αι επιπλήξεις των ιατρών, ήσαν ανίσχυροι να μου μεταβάλλουν γνώμη.

Έπρεπε, να μεταβώ πηρός τον μεγάλον Ιατρόν του πόνου, τον Ιατρόν των ψυχών και εις Αυτόν, να παραδώσω, την ζωήν μου.

Τα ορμητικά νερά απειλούν να με παρασύρουν!

Νέα θύελλα ξεσπά... Ενώ εγώ βαδίζω ατάραχος, πρὸς Εκείνον!

...Και εκεί γονατιστός στην είσοδο του ιερού Ναού, και με δάκρυα στα μάτια, ζητώ την άφεσι των αμαρτιών μου, ζητώ έλεος.

Αχ! γύρε στα δεινά μου,

Θλιμμένη Δέσποινα μου

Ευσπλαχνικό, το πρόσωπο σου...

- Απευθύνεσθε, πάντα στον Ιατρόν του πόνου, στο Χριστό και Εκείνος, θα τον ιδούν τα μάτια της ψυχής σας, -λέγει από του ύψους του ιερού βήματος, ο ιερεύς- θα παραστέκη πάντα, στο πλευρόν σας, αν στα χέρια του εμπιστευθήτε, τον εαυτόν σας.

Στο Πεντελικό, εκεί ψηλά, στον ουρανό άρχισε να διαγράφεται ένα σημείον, εκείνο, που συμβολίζει τη γαλήνη μετά την θύελλα.

...Είχε ήδη σαφώς διαγραφεί, το ουράνιον τόξον, όταν εγώ γαλήνιος, ήρεμος εξηρχόμην του ιερού ναού.

Ιωάννης Θ. Νάκος
(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑ ΡΟΥΧΑ

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΑ ΡΟΥΧΑ

Τώρα με την αλλαγή του ρουχισμού στις ντουλάπες σας, μπορούμε να δεχτούμε όσα από τα χειμωνιάτικα ρούχα δεν θέλετε να χρησιμοποιήσετε φέτος.

Σας παρακαλούμε τα ρούχα που θα φέρετε να είναι σε καλή κατάσταση, καθαρά και σιδερωμένα. Θα προσπαθήσουμε να τα διαθέσουμε κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Υπάρχει ανάγκη για Τζίν, Μπουφάν και και κουβέρτες, που θα διατεθούν σε άστεγους.

Απευθυνθείτε στους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού:

Κώστας Βιταλάκης τηλ. -3673 ή 6977202398
και Σοφία Βιταλάκη τηλ. 6973538028.

Οι Προϊσταμένες των Τμημάτων μπορούν να επικοινωνούν με τους υπευθύνους της αποθήκης ρουχισμού για κάλυψη αναγκών νοσηλευόμενων ασθενών. Ο κ. Βιταλάκης θα βρίσκεται στην Ιματιοθήκη κάθε Τετάρτη 9-2

ΓΙΝΕ ΜΕΛΟΣ

Σύλλογος Φίλων
Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η Σωτηρία"

Νοσοκομείο Νοσημάτων

Θώρακος Αθηνών

"Η ΣΩΤΗΡΙΑ"

Λεωφ. Μεσογείων 152 - Αθήνα 11527

Τηλ.2107763638

FAX 2107707211

E-mail: info@sylfilon.gr

site: www.sylfilon.gr

ΔΩΡΕΕΣ

Για την οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου μας

Ευχαριστούμε θερμά τους:

Ιωάννη Δώδο, Δημήτριο Παρά και TIMA Κοινωνοφελές Ίδρυμα.

Ευχαριστούμε θερμά για δωρεά αντί στεφάνου την: Λεβαντή Αμαλία στη μνήμη του συζύγου της **Ανδρέα-Ιωάννη Λεβαντή** και τους Αγάθη Κάλτσα, οικ. Μιχαήλ Κάλτσα και οικ. Γεωργίου Καρασιώτου στη μνήμη της **Μαρίας Σαξιώνη**.

Λογαριασμός τραπεζής για κατάθεση δωρεών:
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 6274-040035-006
IBAN: GR7101712740006274040035006
Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων "Σοφία Σλήμαν"
Παρακαλούμε ενημερώστε μας και τηλεφωνικά για την κατάθεσή σας, ώστε να εκδώουμε με λεπτομέρειες το παραστατικό είσπραξης.

Ο Ετήσιος Οικονομικός Ισολογισμός του Συλλόγου μας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στο site του Συλλόγου μας www.sylfilon.gr

Επι Κοινωνία ΕΝ ΤΥΠΩ

Μηνιαία εφημερίδα. Εκδίδεται σε 2.500 φύλλα

Ιδιοκτησία:

«Σύλλογος Φίλων Περιθαλπομένων
Νοσοκομείου "Η ΣΩΤΗΡΙΑ"»

Έδρα: Γ.Ν.Ν.Θ.Α. «Η ΣΩΤΗΡΙΑ»,
Μεσογείων 152, Αθήνα 11527

Εκδότης: Πέτρος Γαρζώνης.

Συντακτική Ομάδα: Γιώργος Δεδούσης, Αθηνά Δούσου, Νίκος Παΐσιος, Ματίνα Σπυράτου, Άρης Στρατάκος.

Εκτύπωση: Κωστόπουλος Γεώργιος, Σελλασίας 6, Αθήνα, Τ.Κ. 10439 Τηλ.: 2108813241

Για αυτό το τεύχος εργάστηκαν επίσης οι: Κυριακή Δημητρουλάκη, Βασίλης Καλαφάτης, Κατσιμήτρου Μπέση, Αθηνά Πέτσι και Ανδρέας Σακκάς.

Οι αρθρογράφοι φέρουν πλήρως την ευθύνη των κειμένων τους

Γνωριμία με τον Εαυτό μου

Του Ντίνου Π. Σιδερίδη

Οι αναμνήσεις μας αποθηκεύονται μέσα μας σαν εικόνες, ήχοι και αισθήσεις και αποτελούν ένα υπέροχο βιβλίο με παραμύθια ή σκέτους εφιάλτες που μολύνουν τη ζωή μας. Δηλαδή είναι στον καθένα από μας να αισθάνεται ότι ζει μέσα στην ομορφιά της ζωής ή σε έναν διαρκή εφιάλη. Μόνος βοηθός σ' αυτό ο ίδιος ο εαυτός μας με το μυαλό που διαθέτει, για να μιλήσουμε έξω από τα δόντια. Κοιμόμαστε δηλαδή ή πάνω σε ευλογημένα πανέμορφα συννεφάκια ή σε μυτερά πλώρια καρφιά.

- Ποιος μας οδηγεί προς το ένα ή το άλλο;
- Ο εαυτός μας και ας το ξαναπούμε, το μυαλό που διαθέτουμε. Όμως χαμένη δεν είναι η ελπίδα. Μπορούμε, και δεν είναι καθόλου δύσκολο, σε κάθε στιγμή να προγραμματιζόμαστε σωστά, ώστε να λειτουργούμε σαν χρήσιμοι άνθρωποι και πολίτες, για μας και τους άλλους, σαν υπεύθυνα όντα. Ξέχασα να σας πω ότι καμιά απογοήτευση δεν έχει θέση μια και ο οδηγός του οχήματος που φέρει το όνομά μας, του καθενός δηλαδή, είμαστε εμείς οι ίδιοι. Φαντάζομαι ότι όλοι είχαμε άπειρες ευκαιρίες μέχρις εδώ να καταλάβουμε ότι ο μεγάλος υπεύθυνος της ζωής μας είμαστε, ξαναλέω, εμείς και πολύ σπάνια οι άλλοι.

Ξέρουμε, και ο καθένας ας το ερευνήσει αν θέλει, ότι οι αναμνήσεις μας διατηρούνται σαν εικόνες, σαν ήχοι και σαν αισθήσεις. Πράγμα-τα δηλαδή που ζήσαμε και αποθηκεύονται στη μνήμη μας. Είναι πλέον γνωστό σε όλους το ότι από μας εξαρτάται το να ρυθμίζουμε τη μνήμη σχεδόν σα να είναι η τηλεόραση που έχουμε σπίτι μας, για να έρχονται μπροστά έτοιμες να μας δώσουν χαρά και να μας συμαρασταθούν οι θετικές, οι ευχάριστες αναμνήσεις. Άλλωστε όλοι έχουμε εμπειρίες και από το αντίθετο. Από το να βασανίζουμε εμείς οι ίδιοι τον εαυτό μας και να τον φορτώνουμε αρνητική ενέργεια. Μπορούμε, μάλιστα, να μάθουμε και να τις οργανώνουμε τις αναμνήσεις μας. Σας βεβαιώ είναι πολύ χρήσιμο. Αν θέλουμε άλλωστε, υπάρχουν και οι ειδικοί που μπορούν να μας διδάξουν τον τρόπο για να μπαίνουμε και να βγαίνουμε στις αναμνήσεις που όπως είναι φυσικό μας πλημμυρίζουν, και να επιλέγουμε τις πιο θετικές και χρήσιμες. Τόσο πολύ το πιστεύω που κάποτε σε μια μεγάλη και πολύ σοβαρή εγχείρησή μου έβαλα σε εφαρμογή τα όσα είχα μάθει και ο χειρουργός μου έδωσε συγχαρητήρια για το πόσο συνετέλεσα στη γρήγορη θεραπεία μου. Φυσικά και θεωρώ ότι πρέπει να το τονίσω, δεν πήρανε τα μυαλά μου αέρα, δεν το έπαιξα θεούλης και παρέμεινα σοβαρός ασθενής που συνεργάζεται με τον γιατρό που αποφάσισε να εμπιστευθεί.

- Και πώς γίνεται αυτό ώστε να μπορώ να έχω επαφή κρίνως με τις θετικές αναμνήσεις μου;

- Ας δώσουμε ένα παράδειγμα χωρίς να υποκαθιστούμε, ξαναλέω, τον ειδικό. Ας σκεφτούμε μια ευτυχισμένη ημέρα μας, μια ξεχωριστή που όποτε τη θυμόμαστε μας γεμίζει η ανάμνησή της ευχαρίστηση και αισιοδοξία. Τη σκεφτόμαστε και προσπαθούμε να τη ζήσουμε. Αν η ανάμνησή μας είναι μια εικόνα, επεμβαίνουμε και την τροποποιούμε όπως θα μας είναι πιο χρήσιμη και πιο αισιόδοξη, σαν ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο ζωής. Μπορούμε ακόμα και να μπούμε στην εικόνα και να λειτουργήσουμε σαν να είναι η πραγματικότητα ή σα να ζούμε ένα παραμύ-

θι που μας αρέσει και το σκεφτόμαστε. Ήδη ακόμα και με αυτές τις πολύ απλές ενέργειες, αισθάνεται κανείς πολύ καλύτερα. Το λέω από προσωπική εμπειρία που βέβαια είναι μάλλον διαφορετική στον καθένα μας, αλλά όχι τελείως.

- Παρατηρούμε επίσης πως αν λειτουργήσουμε όπως λέμε ως εδώ έχουμε ήδη αλλαγές στη διάθεσή μας. Ρυθμίζοντας δηλαδή την εικόνα που ζούμε, ρυθμίζεται και η διάθεσή μας. Μιλώ από προσωπική εμπειρία, ξαναλέω, και σας προτείνω να μην διστάσετε αγαπητοί αναγνώστες να δείτε κάποιον ειδικό ψυχολόγο κλασικής παιδείας ή αυτού που ονομάζεται Νευρογλωσσικός Προγραμματισμός, αξίζει τον κόπο και είναι πολύ χρήσιμο. Μέχρι να αποφασίσετε ή όχι να ασχοληθείτε και να δείτε κάποιον ειδικό, προσέχετε γύρω σας τη ζωή για την οποία όλοι οφείλουμε να είμαστε γεμάτοι σεβασμό και αγάπη.

Θυμάμαι τον εαυτό μου που σε στάδιο μαθητείας ο Δάσκαλός μου με έβαζε να μικραίνω ή να μεγαλώνω την ένταση των χρωμάτων στις εικόνες καθώς και τους ήχους κι αυτό μου άλλαζε τη διάθεση. Φυσικά κανένας δεν είναι ίδιος με τον άλλο. Γι' αυτό και χρειάζεται η βοήθεια κάποιου ειδικού. Υπάρχουν παντού σημεία.

Όταν φτάσουμε στο σημείο αυτό προσέχουμε την ένταση των συναισθημάτων και των εντυπώσεων και σιγά σιγά μαθαίνουμε να τις ρυθμίζουμε όπως και τους ήχους. Μια ωφέλιμη ιδέα είναι να κάνουμε ένα μικρό παιχνίδι. Αναρωτιόμαστε και αποφασίζουμε. Αν μπορούμε και σε ποιο σημείο του σώματος. Άραγε, με ωφελεί αυτή η εικόνα, αυτή η ανάμνηση, αυτό το χρώμα; Τροποποιούμε δηλαδή τις διάφορες παραμέτρους και ταυτόχρονα παρατηρούμε τη διάθεσή μας. Πολύ χρήσιμο να κρατάμε και τις σχετικές σημειώσεις ώστε να τις έχουμε στη διάθεσή του ειδικού που αποφασίζουμε να επισκεφτούμε και να συνεργαστούμε. Μ' αυτό το τελευταίο παιχνίδι, και ακολουθούν ακόμα πολλά για όποιον θα αποφασίσει να ενδιαφερθεί, καταλαβαίνουμε κάτι το πολύ χρήσιμο: Διαπιστώνουμε πόσο ο καθένας είναι χρήσιμος στον εαυτό του, πόσο και σε τι βαθμό οι σκέψεις και τα συναισθήματά μας μπορούν να είναι εποικοδομητικά για κάθε στιγμή της ζωής και της ευθύνης μας ως άνθρωποι.

Φυσικά και φαντάζομαι ήδη το καταλάβατε, αγαπητοί αναγνώστες, είναι ιδιαίτερα σπουδαίο και χρήσιμο το να μπορείς να αλλάξεις, να τροποποιείς αυτό που νιώθεις, αυτό που σε επηρεάζει. Να το κάνεις δηλαδή χρήσιμο εργαλείο ζωής και άσκησης για σένα και τους γύρω σου. Γνώρισα κάποτε έναν πατέρα που με τίποτα δεν μπορούσε να ανεχθεί τα κλάματα και τις φωνές του μωρού παιδιού του το οποίο, παράλληλα, λάτρευε. Παρά λίγο η ωραία σχέση που ζούσε με τη σύντροφό του να τιναχτεί στον αέρα. Ευτυχώς σκέφτηκε και ήρθε να μου μιλήσει, ζήτησε, φιλικά, δηλαδή να του πω τι να κάνει. Δεν δίστασα αφού διεξοδικά εξετάσαμε την κατάσταση να τον συνδέσω με κάποιον περισσότερο γνώστη και οι δυο μαζί μπόρεσαν να αλλάξουν την κατάσταση προς το ωραίο για όλους. Όποτε τον συναντήσω με αγκαλιάζει και μου εκφράζει την ευγνωμοσύνη του. Με συγκινεί δεν σας το κρύβω.

Κρείσσον δε νοσείν ή θεραπεύειν...

Ευριπίδης «Ιππόλυτος» (στ. 186-188)

Ο Ευριπίδης ο μεγάλος αυτός τραγικός ποιητής στην τραγωδία του «Ιππόλυτος» βάζει στα χείλη της παραμάνας της Φαίδρας – η οποία νοσεί – λειώνω από έρωτα προς τον πρόγονό της Ιππόλυτο – τα λόγια «κρείσσον δε νοσείν ή θεραπεύειν, το μεν εστίν απλούν, το δε συνάπτει λύπη τε φρενών, χερσίν τε πόνος». («Άρρωστη κάλλιο να'μαι 'γω παρ' άλλους να φροντίζω. Γιατί είν' απλό το πρώτο, μα σμίγουν με το δεύτερο η θλίψη της ψυχής και των χεριών ο κόπος»). Μετάφραση Έφρη Φερεντίνου).

Ο ποιητής επιχειρεί να συγκρίνει δύο άσχημες, οδυνηρές θα λέγαμε, καταστάσεις που η ζωή μπορεί να το φέρει να βιώσει ένας άνθρωπος: Να αρρωστήσει ο ίδιος ή/και να φροντίσει έναν δικό του βαριά ασθενή.

Την πρώτη την ξεπερνάει ασχολίαστα, με μία μόνο λέξη, πως είναι δηλαδή «απλή».

Με όλο τον σεβασμό προς τον μεγάλο τραγωδωτή, θα μας επιτρέψει να διαφωνήσουμε. Η πείρα της ζωής μας έχει διδάξει ότι ακόμα και ένα απλό συνάχι είναι μια ενοχλητική κατάσταση. Μια απλή γρίπη μπορεί να καταστεί ακόμα και θανατηφόρος.

Δεν είναι εύκολο πράγμα να είσαι κληνήρης, να σε καίει ο πυρετός, να πονάς ανυπόφορα, να υπόκεισαι σε οδυνηρές επεμβάσεις, να σου τρυπούν τις φλέβες ή να καταπίνεις χάρτια με τη χούφτα, να μη μπορείς να απολαύσεις τις μικροχαρές της ζωής, να μη μπορείς να δεις τη χαραυγή ή τα λαμπέρα χρώματα της δύσης καθώς γέρνει ο ζωοδότης ήλιος, να μην έχεις, τέλος, κάποια ποιότητα ζωής.

Όχι δεν είναι απλό πράγμα η ασθένεια. Τη μόνη εξήγηση που μπορεί κανείς να δώσει στην λέξη «απλή», κατά την ταπεινή μας γνώμη, είναι ότι αυτό μπορεί να συμβεί στον καθένα μας έτσι απλά. Να ζυπνήσει δηλαδή κανείς ένα πρωί και να μην νοιώθει καλά, και ακόμη να χρειαστεί να μπει σε νοσοκομείο για νοσηλεία.

Στη δεύτερη όμως περίπτωση ο ποιητής μένει και μέσα σε ενδιάλεξις περικλείει την τραγικότητα της οδυνηρής αυτής κατάστασης, λες και ο ίδιος είχε προσωπικά βιώματα.

Γιατί μόνο ένα άτομο που βίωσε ή βιώνει μια τέτοια περίπτωση μπορεί να νοιώσει το βάρος των λόγων του ποιητή.

Πόσο μεγάλη είναι η «θλίψη της ψυχής» να βλέπεις τον άνθρωπό σου να καίγεται στον πυρετό ή να βογκά από τους πόνους, να λιώνει σαν το κεράκι της Λαμπρής, όπως λέει ο λαός, και εσύ να μην μπορείς να τον βοηθήσεις. Να ψάχνεις τους καλύτερους γιατρούς ή την καλύτερη θεραπεία και να εξατμίζονται κάθε φορά οι ελπίδες σου ότι θα γιάνει ο άνθρωπός σου. Να το αντιλαμβάνεται ίδιος και να σου λέει με βουρκωμένα μάτια: «να δεις δεν θα γίνω καλά» και εσύ να προσπαθείς να τον ενθαρρύνεις με σταθερή φωνή, όσο αυτό στο επιτρέπει αυτός ο βασανιστικός κόμπος που δεν εννοεί να κατέβει από τον λάρυγγά σου, τη στιγμή που αποφεύγεις να τον κοιτάξεις στα μάτια, για να μην δει τα δικά σου βουρκωμένα μάτια.

Κάθε προγραμματισμός ζωής ακυρώνεται, λες και δεν υπάρχει προσωπική ζωή για τον φροντίζοντα. Η αφοσίωση είναι ολοκληρωτική, ιδιαίτερα αν τύχει να ζουν μόνοι. Πάσχει καθώς συμπάσχει με τον ασθενή. Ζει για να τον υπηρετεί. Η μόνη του έγνοια, η φροντίδα του ασθενή.

Πλην όμως όταν φτάσει η νύχτα και γέρνει να ξαποστάσει το κατακουρασμένο -από τα τρεχάματα της ημέρας- κορμί του, ευχαριστεί τον Θεό που τον αξίωσε να υπηρετεί έναν τέτοιο ιερό σκοπό και να νοιώθει πως και μόνο γι' αυτό άξιζε να ζήσει.

Δημήτριος Ματσούκας

Κάνει κρύο σήμερα, βρέχει...

Ό τ α ν όλα γύρω μοιάζουν σκοτεινιάσμενα κι αξειδιάλυτα, όταν οι τίτλοι των εφημερίδων δε με πείθουν

για τη γαλήνη και την ειρήνη που αποζητώ για τη δική μου ασήμαντη ζωή, όταν οι διακηρύξεις της παγκόσμιας ισορροπίας αγνοούν τη δική μου ύπαρξη και το δικό μου όχι, όταν οι δυνάμεις που κρατούν τη μοίρα του πλανήτη μας μεγαλώνουν τον φόβο μέσα μου και με κάνουν ακόμη πιο εφήμερη, τότε προτιμώ να σκέφτομαι τον Ποιητή που είπε: "Κι αφού σ' εξοντώσουν θα 'ναι ακόμη ωραίος ο κόσμος εξαπιάς σου". Και αισθάνομαι ευγνωμοσύνη για τον Ποιητή, που μου δίνει ξανά τον χαμένο μου εαυτό. Με φέρνει στο κέντρο του κόσμου.

Κι ο κόσμος είναι ωραίος μόνο γιατί υπάρχω εγώ. Γιατί μπορώ να αισθάνομαι και να σκέφτομαι τούτη την ώρα και σε τούτο το σημείο της γης.

Κι ας μ' έχουν εξοντώσει όλοι εκείνοι μέσα στην καταναλωτική ισοπέδωση της κοινωνίας μας και κάτω από το συντριπτικό βάρος, της ολοένα πιο απειλητικής τεχνολογίας, της ολοένα πιο ερημούμενης ζωής.

Όμως εγώ επιμένω να διαβάζω Παπαδιαμάντη και Ελύτη.

Να ξορκίζω τον φόβο μου. Να υπερβαίνω την ασήμαντότητά μου. Να μπορώ να φωνάζω:

Η ειρήνη που διαφιμίζεται σαν προϊόν βιομηχανίας τελευταίου τύπου, είναι η οδοντήρη ισορροπία ενός τρόμου που με καταργεί, με απορρίπτει.

Κλείνω τις πόρτες του σπιτιού μου και ο φόβος είναι μέσα, πάνω στην καρέκλα που κάθομαι, μέσα στο πιάτο που τρώγω.

Κάνει κρύο σήμερα, βρέχει.

Θέλω να ξεχάσω την αγρύπνια του τρόμου.

Τελικά, πόσο υπάρχουν; Αισθάνομαι πως περίσσεψα απ' όλες τις διαστάσεις. Κι ο χρόνος που ανατέλλει, ο καινούργιος χρόνος, μια ακόμη αγωνία από ρυτίδες, από χαμένα όνειρα, από εξαγγελίες. Μια ακόμη αγωνία από τρεμάμενες προσδοκίες. Θα σε περιμένω στη νέα χιλιετία. Ραντεβού στις μνήμες της microsoft λίγο πριν από την κίνηση save up.

Εκεί θα περιπλανηθούμε σαν μοριακές ύλες.

Όμως εγώ προτιμώ ν' αγγίζω το χέρι σου. Προτιμώ να βλέπω τα μάτια σου, όταν θα μου μιλάς. Προσδοκία! Τι λέξη θεέ μου! Ακουμπώ επάνω της και ξεκουράζομαι. Κι η φωνή σου, Ποιητή, γαληνεύει τη σκέψη μου.

"Δεν είναι πάντα πιο μικρό το σπίτι από το βουνό, δεν είναι πάντα πιο μεγάλος από το λουλούδι ο άνθρωπος". Ευλογημένος να είσαι που μου δίνεις την εικόνα της δικής μου αλήθειας. Πάντα πίστευα πως είμαι πιο μικρή και ασήμαντη από ένα λουλούδι.

Πάντα πίστευα πως είμαι μεγάλη όσο και ο κόσμος.

Πως μέσα μου πραγματοποιείται ο κόσμος, το παρελθόν του και το μέλλον του, η δική μου ιστορία, η δική σου. Μάλλον, προτιμώ να συναντηθούμε σ' έναν μικρό δρομάκο, πλάι στη θάλασσα. Και να ψιχαλίζει.

Μαρία Λαμπαδαρίου - Πόθο βιβλίο σε δράση www.elbi.gr

Ανακυκλώνουμε Πλαστικά Καπάκια Συσκευασιών

Η ιδέα της ανακύκλωσης ξεκίνησε δραστήρια και πρωτοπόρα στο Νοσοκομείο μας. Μέχρι στιγμής πολλές εκατοντάδες τόνοι χαρτιού, πλαστικού και αλουμινίου, που θα ρύπαιναν το περιβάλλον μας, αξιοποιούνται προς όφελος των σκοπών του Συλλόγου μας.

Επεκτείνουμε την ιδέα της ανακύκλωσης και στα πλαστικά καπάκια συσκευασιών (μπουκάλια, τετραπάκια, δοχεία κλπ).

Παρακαλούμε προσκομίστε στον Σύλλογό μας όσα περισσότερα καπάκια μπορείτε. Με αυτό τον απλό τρόπο βοηθάτε ασθενείς και ανήμπορους συμπολίτες μας.

TIMA

CHARITABLE FOUNDATION ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το TIMA Κοινωνικό Ίδρυμα που υποστηρίζει ελληνικούς μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς που συμβάλουν στην κοινωνική βελτίωση δίνοντας έμφαση στην τρίτη ηλικία, για τη γενναιοδωρη επιχορήγηση του προς τον Σύλλογό μας.

Μαθήματα Ζωγραφικής

Συνεχίζονται και φέτος τα μαθήματα Ζωγραφικής με τον Καθηγητή Καλλιτεχνικών κύριο Alessandro De Martino, πτυχιούχο Καλών Τεχνών Φλωρεντίας Ιταλίας. Τα μαθήματα, ξεκινούν 7 Σεπτεμβρίου 2016 γίνονται σε χώρο του Νοσοκομείου μας κάθε Τετάρτη 2 - 5 μ.μ. Για κάθε επιπλέον πληροφορία επικοινωνήστε με τον κ.

Alessandro De Martino, 6946796750

e-mail: demsandro28@gmail.com

www.alessandrodemartino.blogspot.gr

Μαθήματα Αγγλικών

Καθηγήτρια Αγγλικών παραδίδει μαθήματα Αγγλικών σε μέλη του Συλλόγου μας και εργαζόμενους του Νοσοκομείου μας, που επιθυμούν να μάθουν ή να τελειοποιήσουν τα αγγλικά τους.

Τα μαθήματα θα γίνονται σε αίθουσα της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας κάθε Τετάρτη στις 4 μμ.

Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να επικοινωνήσουν με την κυρία Μαρία Χανιωτάκου στα τηλέφωνα: 2106047773 και 6944526094.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΓΑΪΔΑΡΩΝ

παλιό αλλά διαχρονικό

Μια μέρα εμφανίστηκε σε ένα χωριό ένας άνδρας με γραβάτα. Ανέβηκε σε ένα παγκάκι και φώναζε σε όλο τον τοπικό πληθυσμό ότι θα αγοράζε όλα τα γαϊδούρια που θα του πήγαιναν, έναντι 100 ευρώ και μάλιστα μετρητά. Οι ντόπιοι το βρήκαν λίγο περίεργο, αλλά η τιμή ήταν πολύ καλή και όσοι προχώρησαν στην πώληση γύρισαν σπίτι με το τσαντάκι γεμάτο και το χαμόγελο στα χείλη. Ο άνδρας με τη γραβάτα επέστρεψε την επόμενη μέρα και πρόσφερε 150 ευρώ για κάθε απούλητο γαϊδάρο, κι έτσι οι περισσότεροι κάτοικοι πούλησαν τα ζώα τους. Τις επόμενες ημέρες προσέφερε 300 ευρώ για όσα ελάχιστα ζώα ήταν ακόμα απούλητα με αποτέλεσμα και οι τελευταίοι αμετανόητοι να πουλήσουν τα γαϊδούρια τους. Μετά συνειδητοποίησε ότι στο χωριό δεν έμεινε πια ούτε ένας γαϊδάρος και ανακοίνωσε σε όλους ότι θα επέστρεφε μετά από μια εβδομάδα για να αγοράσει οποιοδήποτε γαϊδάρο έβρισκε έναντι... 500 ευρώ!! Και αποχώρησε. Την επόμενη μέρα ανέθεσε στον συνεταιρισμό του το κοπάδι των γαϊδάρων που είχε αγοράσει και τον έστειλε στο ίδιο χωριό με εντολή να τα πουλήσει όλα στην τιμή των 400 ευρώ το ένα. Οι κάτοικοι βλέποντας την δυνατότητα να κερδίσουν 100 ευρώ την επόμενη εβδομάδα, αγόρασαν ξανά τα ζώα τους 4 φορές πιο ακριβά από ότι τα είχαν πουλήσει, και για να το κάνουν αυτό, αναγκάστηκαν να ζητήσουν ΔΑΝΕΙΟ από την τοπική τράπεζα. Όπως φαντάζεστε, μετά την συναλλαγή οι δύο επιχειρηματίες έφυγαν διακοπές σε έναν φορολογικό παράδεισο της Καραϊβικής, ενώ οι κάτοικοι του χωριού βρέθηκαν υπερχρεωμένοι, απογοητευμένοι, και με τα γαϊδούρια στην κατοχή τους που δεν αξίζουν πλέον τίποτα. Φυσικά οι αγρότες προστάθισαν να πουλήσουν τα ζώα για να καλύψουν τα χρέη. Μάταια. Η αξία τους είχε πατώσει. Η τράπεζα λοιπόν κατάχευσε τα γαϊδούρια και εν συνεχεία τα νοίκιασε στους πρώην ιδιοκτήτες τους. Ο τραπέζης όμως πήγε στον δήμαρχο του χωριού και του εξήγησε ότι εάν δεν ανακούσιε τα κεφάλαια που είχε δανείσει θα κατέρρεε και αυτός, και κατά συνέπεια θα ζητούσε αμέσως το κλείσιμο της ανοικτής πίστωσης που είχε με τον δήμο. Πανικόβλητος ο δήμαρχος και για να αποφύγει την καταστροφή, αντί να δώσει λεφτά στους κατοίκους του χωριού για να καλύψουν τα χρέη τους, έδωσε λεφτά στον τραπέζι, ο οποίος παρεμπιπτόντως... ήταν κουμπάρος του δημοτικού συμβούλου... Δυστυχώς όμως ο τραπέζης αφού ανέκτησε το κεφάλαιό του, δεν έσβησε το χρέος των κατοίκων, και ούτε το χρέος του δήμου, ο οποίος φυσικά βρήκε ένα βήμα πριν την πτώχευση.

Βλέποντας τα χρέη να πολλαπλασιάζονται και στρωμυγμένους από τα επιτόκια, ο δήμαρχος ζήτησε βοήθεια από τους γειτονικούς δήμους. Αυτοί όμως του έδωσαν αρνητική απάντηση, γιατί όπως του είχαν υποστεί την ίδια ζημιά με τους δικούς τους γαϊδάρους!!... Ο τραπέζης τότε έδωσε στον δήμαρχο την «αντιοιδηλή» συμβουλή / οδηγία να μειώσει τα έξοδα του δήμου: λιγότερα λεφτά για τα σχολεία, για το νοσοκομείο του χωριού, για την δημοτική αστυνομία, κατάργηση των κοινωνικών προγραμμάτων, της έρευνας, μείωση της χρηματοδότησης για καινούρια έργα υποδομών... Αυξήθηκε η ηλικία συνταξιοδότησης, απολύθηκαν οι περισσότεροι υπάλληλοι του δημαρχείου, έπτεσαν οι μισθοί και αυξήθηκαν οι φόροι. Ήταν έλεγε αναπόφευκτο, αλλά υποσχόταν με αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές «να βάλει τάξη στη λειτουργία του δημοσίου, να βάλει τέλος στις σπατάλες» και να... ηθικοποιηθεί το εμπόριο των γαϊδάρων. Η ιστορία άρχισε να γίνεται ενδιαφέρουσα όταν μαθεύτηκε πως οι δυο επιχειρηματίες και ο τραπέζης είναι ξαδέρφια και μένουν μαζί σε ένα νησί κοντά στις Μπαχαρές, το οποίο και αγόρασαν... με τον ιδρώτα τους. Ονομάζονται οικογένεια Χρηματοπιστωτικών Αγορών, και με μεγάλη γενναιοδωρία προσφέρθηκαν να χρηματοδοτήσουν την εκλογική εκστρατεία των δημάρχων των χωριών της περιοχής. Σε κάθε περίπτωση η ιστορία δεν έχει τελειώσει γιατί κανείς δεν γνωρίζει τι έκαναν μετά οι αγρότες. Εσύ τι θα έκανες στην θέση τους; Τι θα κάνεις εσύ;

(Μετάφραση από το ιταλικό κείμενο το οποίο ήταν μετάφραση του γαλλικού και πάει λέγοντας. Φυσικά τα κείμενα αυτά είναι μεταφρασμένα σε όλες τις γλώσσες γιατί ως γνωστό στην ιστορία αυτή εμπλέκονται επιχειρηματίες, τραπέζιτες, δημοτικές αρχές και φουκαράδες χωρικοί όλου του κόσμου καθώς όλος ο πλανήτης υπόκειται στους «κανόνες της αγοράς»... των γαϊδάρων.)

<http://www.capital.gr/forum/thread/3872580>

Αυτοδιαχείριση Κυλικείων Νοσοκομείων από Εργαζόμενους

Στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αλεξανδρούπολης ο Σύλλογος εργαζομένων από το 1998 έχει καταφέρει να λειτουργεί το κυλικείο του Νοσοκομείου με βιώσιμο τρόπο, προς όφελος των εργαζομένων, του νοσοκομείου και της τοπικής κοινωνίας την οποία περιθάλλει. Το κυλικείο του νοσοκομείου λειτουργεί υπό την ευθύνη του Σωματείου εργαζομένων από τον Οκτώβριο του 2001 και ο αριθμός των εργαζομένων που απασχολεί ανέρχεται σε 13 άτομα ως πωλητές τροφίμων, 5 καθαρίστριες και έναν κηπουρό. Το κυλικείο λειτουργεί καθημερινά από τις 6:30πμ έως τις 11:30πμ.

Σκοπός είναι οι χαμηλές τιμές σε συνδυασμό πάντα με την καλύτερη ποιότητα των προϊόντων, την καλύτερη εξυπηρέτηση του προσωπικού, αλλά και των υπολοίπων επισκεπτών του νοσοκομείου. Από τα έσοδα του κυλικείου το σωματείο κάνει δωρεές προς το νοσοκομείο για την κάλυψη των αναγκών του όπως: υπερηχοτομογράφο στο ακτινολογικό τμήμα, εγκατάσταση του πνευματικού ταχυδρομείου σε όλο το νοσοκομείο, διάφορα μηχανήματα στα μαγειρεία, στα πλυντήρια, στη διοικητική υπηρεσία και στις κλινικές. Κατασκευές και μηχανήματα για την ύδρευση και τη διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου, ανακατασκευή της ηλιοροφής για την προστασία των επισκεπτών του κυλικείου, επάνδρωση δωματίου στην παιδιατρική κλινική για ογκολογικά περιστατικά, πολυέλαιοι για τον ιερό ναό του Αγίου Λουκά που βρίσκεται στο νοσοκομείο, μηχανήματα στην αιματολογική κλινική και θερμογραφική κάμερα για την Τεχνική Υπηρεσία του νοσοκομείου. Επίσης καλύπτει όλα τα λειτουργικά έξοδα του παιδικού σταθμού του νοσοκομείου

ου και πρόσφατα έγινε η δωρεά 2 ηλεκτρικών αμαξιδίων για τη μεταφορά των ασθενών εντός του νοσοκομείου και 1 ηλεκτρικό αμαξίδιο για τη μεταφορά υλικών.

Όσο για τον παιδικό σταθμό από το 2005 το Δ.Σ του νοσοκομείου παραχώρησε τη λειτουργία του παιδικού σταθμού στο σωματείο. Η δυναμικότητά του ανέρχεται σε 48 παιδιά εκ των οποίων τα 8 είναι βρέφη. Στον παιδικό σταθμό εργάζονται 2 βρεφονηπιοκόμοι που έχουν παραχωρηθεί από το νοσοκομείο και άλλες 3 που έχουν προσληφθεί από το σωματείο. Επίσης απασχολούνται καθημερινά μία καθαρίστρια και μία μαγειρίσσα

Τα νέα σχέδια του συλλόγου: πρόκειται να αξιοποιήσει τον νέο νόμο για την Κοινωνική –Άλληλέγγυα Οικονομία (Κ.Α.Λ.Ο) και να παρέχει διατροφή σε προσωπικό και συνοδούς αξιοποιώντας τον σύγχρονο εξοπλισμό και πόρους του νοσοκομείου για δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και περισσότερο κοινωνικό όφελος και όφελος για το νοσοκομείο

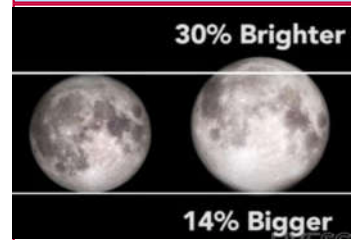
Ανάλογη πρακτική αυτοδιαχείρισης κυλικείου έχει και το Γεν. νοσοκομείο Ηρακλείου «ΒΕΝΙΖΕΛΕΙΟ-ΠΑΝΑΝΕΙΟ» με πολλά θετικά για τους εργαζόμενους και το νοσοκομείο.

Για περισσότερες πληροφορίες στο site του Συλλόγου Σ.Υ.Κ.Ν.Ε (sykne.gr) και http://www.sykne.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=6&Itemid=10 http://www.sykne.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=19&Itemid=38 http://www.sykne.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=5&Itemid=2

Χριστόδουλος Μεντίτζης

Το Φεγγάρι

Η Σούπερ πανσέληνος του Νοεμβρίου 2016

Στις 14 Νοεμβρίου ήταν η μεγαλύτερη

σελήνη που έχουμε δει από το 1948.

Η Σελήνη πλησίασε στη Γη περισσότερο από κάθε άλλη φορά εδώ και 68 χρόνια, σε απόσταση περίπου 348.400 χιλιομέτρων, και έτσι θα φαίνεται ως η μεγαλύτερη που έχει υπάρξει μετά το 1948.

Η επόμενη φορά που το φεγγάρι θα βρεθεί πάλι τόσο κοντά και θα φαίνεται τόσο μεγάλο και φωτεινό, θα είναι τον Νοέμβριο του 2034, σύμφωνα με τη NASA.

<http://news.in.gr/science-technology/article/?aid=1500114455>

Φεγγάρι μου όμορφο, φεγγάρι αγαπημένο, Ολόφωτο, φεγγάρι μαγεμένο
Ήθελα να 'σουν, στην αγκαλιά μου αφημένο
Κι έτσι ανέμελο στα βάθη της ψυχής μου
Άγκυρα να 'ρχινες και να 'μενες μαζί μου.
Εγώ να φώλιαζα στην πύρινη καρδιά σου
με ύμνους να στόλιζα τα χρυσοκέντητα μαλλιά σου
και με ζαφείρια να πλανέψω τα φιλιά σου.
Σαν θα ξυπνήσω και στα σύννεφα διαβαίνεις,
για άρμα θα πάρω της αυγής το πρώτο αστέρι
και θα ζητήσω στην ποδιά σου να με φέρει
Αμαλία Νικολακάκου

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ-ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Ηλεκτρική λάμπα

Κάποια μέρα, γύρω στα 600 π.Χ., ο σοφός Θαλής ο Μιλήσιος έτριψε με ένα μάλλινο ύφασμα ένα κομμάτι βουλοκέρι. Παρατήρησε ότι το βουλοκέρι τραβούσε κοντά του διάφορα ελαφριά αντικείμενα. Το βουλοκέρι, οι αρχαίοι, το ονόμαζαν ήλεκτρον. Κι ο Θαλής ονόμασε το φαινόμενο που ανακάλυψε, ηλεκτρισμό. Όμως, έπρεπε να περάσουν πάνω από δυο χιλιάδες χρόνια, ώσπου οι επιστήμονες να ασχοληθούν σοβαρά με το φαινόμενο και να διαπιστώσουν ότι και άλλα σώματα είχαν τις ίδιες με το ήλεκτρον ιδιότητες. Από το 1766, άρχισαν να κατασκευάζονται μηχανές παραγωγής ηλεκτρισμού, σε πειραματικό στάδιο. Περίπου εκατό χρόνια αργότερα, οι επιστήμονες κατόρθωσαν να κατασκευάσουν μηχανές που κινούνταν με ηλεκτρισμό.

Στις 11 Φεβρουαρίου 1847, γεννήθηκε στην Αμερική ο Τόμας Έντισον που εξελίχθηκε σε μεγάλο εφευρέτη. Ήταν κιάλας αρκετά γνωστός, όταν παρουσίασε μια καινούρια του ανακάλυψη που άφησε άναυδο τον κόσμο όλο: Μια γυάλινη

μπάλα που συνδεόταν με το ηλεκτρικό ρεύμα και παρήγε φως. Ήταν η ηλεκτρική λάμπα.

Η ανακάλυψη ερχόταν να καταργήσει το σκοτάδι. Του έδωσαν άδεια να χρησιμοποιήσει την εφευρέσή του σε ευρύτερη έκταση. Στις 7 Σεπτεμβρίου 1882, έγινε το θαύμα: Με το πάτημα ενός κουμπιού, μια ολόκληρη συνοικία της Νέας Υόρκης φωταγωγήθηκε! Από την ημέρα εκείνη, το ηλεκτρικό φως μπήκε στη ζωή των ανθρώπων. Στην Ελλάδα, ο δημόσιος ηλεκτροφωτισμός άρχισε το 1889.

Στην τότε νέα πρωτεύουσα, δεν υπήρχε δημόσιος φωτισμός. Όταν ο ήλιος βασίλευε, η πόλη βυθιζόταν στο σκοτάδι. Το 1835, ο δήμος άρχισε να τοποθετεί φανάρια με λάμπες λαδιού σε κεντρικά σημεία. Αντικαταστάθηκαν με φανάρια πετρελαίου κι, από το 1862, με λάμπες φωταερίου. Από το 1889, άρχισε ο ηλεκτροφωτισμός της πόλης αλλά ως το 1915 ήταν ελάχιστος. Το 1926, τον ανέλαβε η ΗΕΑΠ (Ηλεκτρική Εταιρεία Αθηνών Πειραιώς) που βελτίωσε τον σταθμό παραγωγής ρεύματος στο Νέο Φάληρο και δημιούργησε τον σταθμό στο Κερατσίνι. Η ΔΕΗ δημιουργήθηκε το 1950.

<https://koutalianossimos.wordpress.com/2013/10/21/ανακαλυψεις-εφευρεσεις/>

Επισκεφθείτε

το νέο Site του Συλλόγου μας

<http://www.sylfilon.gr>

- ⇒ Ενημερωθείτε για τους σκοπούς του.
- ⇒ Δείτε τις Ανακοινώσεις και τα Νέα του.
- ⇒ Συμμετέχετε στις δραστηριότητές του.
- ⇒ Διαβάστε όλα τα φύλλα της εφημερίδας "**ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ**".
- ⇒ Μελετήστε το καταστατικό του.
- ⇒ Επικοινωνήστε μαζί μας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΙΛΩΝ ΠΕΡΙΘΑΛΠΟΜΕΝΩΝ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ "Η ΣΟΤΗΡΙΑ"

Εγγραφή στο Newsletter | Επικοινωνία

Αναζήτηση... Αναζήτηση

Τα νέα μας Τυυτότητα Το έργο μας Εκδηλώσεις Στήριξή μας

ΜΕΡΟΠΕΙΟΝ

Το ΜΕΡΟΠΕΙΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ

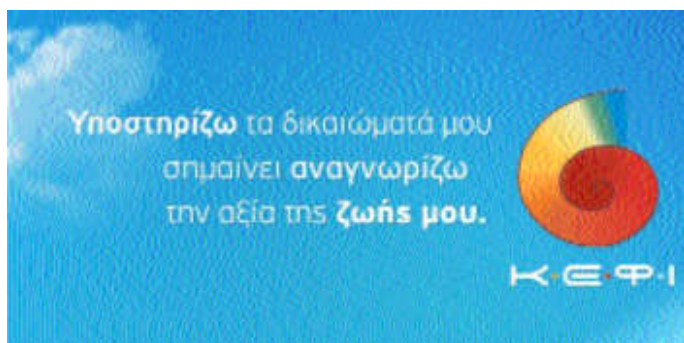
Διαθέτει τρίκλινα και δίκλινα δωμάτια στη νέα σύγχρονη ΜΟΝΑΔΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ κυριών στην Καλλιθέα, οδός Μενελάου 96, με άψογη φροντίδα και περιποίηση από ειδικευμένο προσωπικό (Γιατρός, Νοσηλεύτριες, Κοινωνική Υπηρεσία).

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

210-9571134 210-9571132 210-9219398

Η "ΕΠΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΤΥΠΩ" είναι το δικό σου βήμα

Παρακαλούμε, στείλε μας
σκέψεις,
προβληματισμούς,
αντιθέσεις
και ό,τι άλλο μέσα από την ειδικότητά σου και την ευαισθησία σου θα μπορούσες να μοιραστείς με τους άλλους για το γενικό καλό.

Φρέσκα Οργανικά Καλλυντικά
από την Ελλάδα

ASTRA
ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗ

Τηλ.: 210.69.22.400
www.astrametaforiki.gr
Σεβαστουπόλεως 137, 115 26 Αθήνα
τηλ.: 210.69.22.400 • fax: 210.67.25.314
www.astrametaforiki.gr